

POSTANOWIENIE

Dnia 23 marca 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Lech Walentynowicz (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Jan Górowski

SSN Hubert Wrzeszcz

w sprawie z powództwa A. Z.

przeciwko Skarbowi Państwa - Aresztowi Śledczemu w L. i Aresztowi Śledczemu w K.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 23 marca 2011 r.,

zażalenia powoda na orzeczenie o kosztach, zawarte w wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 14 października 2010 r.,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Wyrokiem z dnia 14 października 2010 r. Sąd Apelacyjny oddalił apelację powoda, zasądając od niego na rzecz pozwanego Skarbu Państwa kwotę 2700, zł tytułem kosztów postępowania apelacyjnego.

W zażaleniu powód zaskarżył powyższe orzeczenie o kosztach procesu. Zaskarżył też orzeczenie o kosztach procesu zamieszczone w wyroku pierwszoinstancyjnym Sądu Okręgowego w O. z dnia 15 czerwca 2010 r.

Powód stał na stanowisku, że - jako osoba odbywająca karę pozbawienia wolności - nie powinna być obciążona tymi kosztami (art. 102 k.p.c.).

Postanowieniem z dnia 6 grudnia 2010 r. Sąd Apelacyjny odrzucił – jako niedopuszczalne - zażalenie w części dotyczącej kosztów postępowania pierwszoinstancyjnego, skontrolowanych w postępowaniu apelacyjnym.

Rozpoznając zażalenie w części orzekającej o kosztach postępowania apelacyjnego (pkt trzeci wyroku), Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Powód przegrał sprawę w postępowaniu apelacyjnym, dlatego Sąd Apelacyjny zasądził od niego na rzecz strony wygrywającej należne koszty procesu (art. 98 § 1 k.p.c.). Art. 102 k.p.c, na który skarżący się powołuje, jest przepisem wyjątkowym aktualizującym się „w wypadkach szczególnie uzasadnionych”. Te szczególne sytuacje nie są ustawowo definiowane, co oznacza, iż podlegają one ocenie przez sąd w okolicznościach konkretnej sprawy. W tej mierze przypisana jest sądowi duża swoboda orzecznicza, podlegająca ograniczonej kontroli instancyjnej. Szczególnie wówczas, gdy kontroli takiej dokonuje Sąd Najwyższy, działający przede wszystkim w interesie publicznym.

Sąd Apelacyjny wszechstronnie uzasadnił orzeczenie o kosztach, zwracając m.in. uwagę na nieodległy koniec kary powoda. Nie było zatem podstaw do korekty tego stanowiska. Należało w konsekwencji oddalić zażalenie (art. 398¹⁴ k.p.c. w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c.).